

La companyia **ELS CARLINS** presenta

Play Strindberg

De FRIEDERICH DÜRRENMATT

A partir de "Dansa de Mort" d'August Strindberg
En una versió realitzada i dirigida per JOAN TORRENS

Amb Pere Font, Àngels Torrens i Joan Torrens

Quan l'humor i la tragèdia es confonen, l'agonia pot ofegar les rialles

Play Strindberg

REPARTIMENT

ALICIA Àngels Torrens; **EDGAR** Joan Torrens; **KURT** Pere Font

FITXA ARTÍSTICA

Regidora **Roser Rojas**; Arranjaments i Gravació piano **David Martell**; Disseny vestuari **Dolors Baró**; Confecció vestuari **Anna Grau**; Realització Atrezzo **Marc Vall**; Disseny Il·luminació i tècnic llum i so **Carles Serrano**; Gravació so **Estudi 34-A**; Disseny gràfic **Àlex Gomez**; Producció **Fundació cultura i teatre (Els Carlins)**; Versió i direcció **Joan Torrens**.

UN "PLAY STRINDBERG" EN VERSIÓ JAZZ

A l'any 1900 el dramaturg suec August Strindberg va escriure "Dansa de mort", una obra d'un realisme turmentat que versa sobre els conflictes matrimonials on l'Alicia, una antiga i malmesa actriu teatral i l'Edgar, un capità d'artilleria frustrat i malalt, lliuren un enfrontament psicològic infernal que deriva cap a una degradació humana de tal magnitud que els dos només esperen la mort com a única solució per l'alliberament. Seixanta vuit anys més tard, el 1968, l'escriptor i dramaturg suís Friedrich Dürrenmatt va voler incidir en el enfuriment i devastació d'aquest matrimoni però revestint la història amb uns tints irònics i humorístics que, com va dir ell mateix, van convertir la tragèdia original burgesa de Strindberg en una comèdia grotesca sobre una tragèdia burgesa.

El resultat d'aquesta adaptació teatral, concebuda com un exercici per tres actors, va ser "Play Strindberg" i que Dürrenmatt va dividir en 12 rounds com si d'un combat de boxa es tractés. El nou llenguatge, no exempt d'humor i inspirat en el teatre de l'absurd, amb influències de Beckett i Ionesco, va rejevenir l'obra de Strindberg i la va apropar a la sensibilitat del públic de mitjans del segle XX.

Play Strinberg, com diu la crítica, "és un niu d'escurçons i els diàlegs són dards banyats amb oli bullent que surten disparats de la boca". Aquest duel entre el matrimoni d'Alicia i Edgar, adquireix més intensitat quan apareix en Kurt, un cosí d'Alicia amb qui feia anys que no es veien. Els tres personatges confegiran unes situacions patèticament gracioses i divertidament cruels, que transcendeixen el pur realisme, esdevenint un triangle diabòlic i que junts ballaran una excèntrica dansa de mort i destrucció.

Mentre jo treballava en una possible adaptació de Play Strindberg, en època de confinament (Febrer/Juny 2020), llegint-la i rellegint-la una i altra vegada a fi d'apropiar-me del seu esperit, anava escoltant de fons "Play Bach", unes meravelloses interpretacions jazzístiques que Jacques Loussier va fer d'algunes obres de Johann Sebastian Bach el 1960. Havia llegit que Friedrich Dürrenmatt li agradava molt aquest disc i que per això li havia posat a l'obra, a mena d'homenatge, el títol de "PLAY STRINDBERG".

Un cop vaig creure'm impregnat de l'esperit de PLAY STRINDBERG i de tot el duel matrimonial existent, l'únic que vaig procurar en fer-ne la versió, va ser "Dürrenmattizar" el propi Dürrenmatt, és a dir, imaginar-me com ho hagués vist ell a l'any 2020.

F. Dürrenmatt, paradigma del teatre grotesc (combinació extravagant de còmic i tràgic), segur que al segle XXI hagués intensificat encara més tota la ironia, el sarcasme i la crueltat que ja posseeix la seva obra original del 68.

Doncs bé, en nom seu, ho he intentat, m'he permès la llicència de desfogar-me en aquesta versió lliure que més enllà de l'humor i la sàtira, constitueix una paràbola amarga de la bogeria i el desconcert d'alguns extrems de la vida social actual. En l'intent, se m'hi han fet presents també Pinter i Kafka, especialment quan "amenacen" realitats que solen ser qualificades d'inexplicables o absurdes.

He respectat alguns dels petits distanciaments a la manera de Brecht que Dürrenmatt proposa i he reduït el combat de 12 a 8 assalts.

En la improvisació dels assajos inicials, l'Àngels i el Pere també han anat enriquint, amb les seves afinades aportacions, la configuració final tant de l'obra com dels seus personatges.

Per tant, podríem dir que us presentem, si m'ho permeteu, un PLAY STRINDBERG "en versió Jazz".

Som-hi! Esperem que us agradi.

Joan Torrens

Aquesta obra la volem dedicar especialment a tot el col·lectiu sanitari que ha tingut i encara està tenint uns temps molt complicats. Gràcies per la vostra generositat.

ELS CARLINS

FUNDACIÓ
Cultura i Teatre

**Diputació
Barcelona**

Ajuntament de Manresa

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura